

Жалбоподателят също така твърди, че по две причини прехвърлянето на активите на NCHZ в полза на Via Chem и след това в полза на жалбоподателя очевидно не може да се разглежда като опит за заобикаляне на решението на Комисията за възстановяване на помощта. Първо, фактите са дотолкова различни от обстоятелствата в типичните случаи на заобикаляне, че дори Комисията признава, че няма данни за умишлено избягване на възстановяването. Второ, тя въпреки това стига до извода, че е налице икономическа приемственост, поради която има основание да разшири действието на решението за възстановяване, така че да се прилага и спрямо жалбоподателя. Изводът на Комисията обаче е резултат от неправилни съображения, възприети поради неправилно тълкуване на индивидуалните критерии, несъобразяване на правилата за тежестта на доказване и погрешно тълкуване на общото понятие за икономическа приемственост в случаите на държавна помощ.

Накрая, жалбоподателят поддържа, че подходът на Комисията е икономически разрушителен и не е необходим от гледна точка на конкурентното право. Според жалбоподателя Комисията се опитва да установи нова, много по-строга практика, съгласно която обхватът на сделката ще е решаващият критерий, а продажната цена — най-много второстепенен критерий, ако изобщо се взема предвид.

5. Пето правно основание, посочено при условията на евентуалност: нарушение на член 107, параграф 1, член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 14, параграф 1 от Регламента за прилагане поради неограничаване на действието на решението за възстановяване спрямо жалбоподателя до 60 % от твърдяната държавна помощ.
6. Шесто правно основание: нарушение на член 296 ДФЕС поради непълнота на мотивите относно икономическата приемственост

Жалбоподателят твърди, че видно от доводите му по първото основание, мотивите на Комисията не са достатъчни, за да може Общият съд да упражни контрол върху обжалваното решение, нито за да може жалбоподателят да разбере по какви съображения Комисията е стигнала до извода за икономическа приемственост.

Жалба, подадена на 12 март 2015 г. — Landeskreditbank Baden-Württemberg/ЕЦБ

(Дело T-122/15)

(2015/C 178/18)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank (Karlsruhe, Германия) (представители: Rechtsanwälte A. Glos, K. Lackhoff и M. Benzing)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска:

— да се отмени Решение на ЕЦБ от 5 януари 2015 г. (преписка №: ECB/SSM/15/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/3), като се постанови, че замяната на Решение на ЕЦБ от 1 септември 2014 г. (преписка №: ECB/SSM/14/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/1) продължава да поражда действие;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят изтъква пет основания.

1. Първо основание — прилагане от страна на ЕЦБ на неправилен критерий за проверка при разглеждането на особени обстоятелства

— В това отношение жалбоподателят твърди, че при разглеждането на обстоятелството дали въпреки че е изпълнен свързаният с размерите на кредитната институция критерий, въз основа на конкретните обстоятелства по смисъла на член 6, параграф 4, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1024/2013 ⁽¹⁾ във връзка с член 70, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 468/2014 ⁽²⁾, жалбоподателят следва да се класифицира като по-малко значима кредитна институция, ЕЦБ е приложила четири различни, взаимно противоречиви критерия за проверка. Всеки от тези критерии за проверка бил сам по себе си неправилен.

— По-нататък жалбоподателят посочва, че съгласно член 70, параграф 1 от Регламент № 468/2014 показателно за наличието на особени обстоятелства е съществуването на „специфични и фактически обстоятелства“, които правят „неподходящи“ класификацията на дадена кредитна институция като значима и централният надзор от страна на ЕЦБ. Според жалбоподателя класификацията да дадена кредитна институция като значима само въз основа на критерия за нейните размери била „неподходяща“ по смисъла на член 70, параграф 1 от Регламент № 468/2014, когато това не било необходимо за постигането на целите на Регламент № 1024/2013, а надзорът от страна на органа, компетентен на национално равнище под системния надзор на ЕЦБ, бил достатъчен за постигането на целите.

2. Второ основание — явна грешка в преценката при разглеждането на фактическите обстоятелства по случая

— В рамките на твърденията си за наличието на това основание жалбоподателят изтъква, че ЕЦБ неправилно е преценила обстоятелството, че с оглед на изтъкнатите от жалбоподателя обстоятелства при изслушването му и в процедурата пред Административния съвет за преглед, класификацията на жалбоподателя като значима кредитна институция не била необходима в нито един аспект за постигането на целите на Регламент № 1024/2013, както и че класификацията на жалбоподателя като по-малко значима кредитна институция била в съответствие и с принципите на Регламент № 1024/2013. Преценката на ЕЦБ, че не били налице особени обстоятелства, била явно неправилна.

3. Трето основание — нарушение на задължението за мотивиране на актовете

— В това отношение жалбоподателят изтъква, че мотивите на обжалваното решение били неправилни и изпълнени с вътрешни противоречия. ЕЦБ посочила общо четири критерия за проверка, които не били взаимосвързани и били взаимно противоречиви.

— От текста на решението не било видно кои са главните основания за приемането му. Напротив, изложеното от ЕЦБ се свеждало само до твърдения и отричания.

— Освен това в решението неправилно не били разгледани твърденията, направени от жалбоподателя в рамките на административната процедура. По-специално ЕЦБ не посочила защо изтъкнатите от жалбоподателя правни и фактически обстоятелства не били достатъчни, за да се обори презумпцията по член 6, параграф 4, втора алинея от Регламент № 1024/2013.

4. Четвърто основание: злоупотреба с правото на преценка посредством неправомерното му неупражняване

— В рамките на твърденията си за наличието на това основание жалбоподателят изтъква, че ЕЦБ нарушила задължението си за упражни в конкретния случай предоставеното ѝ посредством член 6, параграф 4 от Регламент № 1024/2013 и член 70 от Регламент № 468/2014 право на преценка. Поради това действията и представлявали злоупотреба с правото на преценка.

5. Пето основание — нарушение на задължението за подпомагане и отчитане на всички обстоятелства, които са от значение в конкретния случай

— В това отношение жалбоподателят твърди, че ЕЦБ нарушила задължението си при упражняването на предоставената ѝ възможност за преценка надлежно и безпристрастно да разгледа и вземе предвид всички аспекти от правна и фактическа страна, които са от значение в конкретния случай. По-специално тя не проверила всички изложени от жалбоподателя аспекти от правна и фактическа страна.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, стр. 63).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 година за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ) (ОВ. L 141, S. 1).

Жалба, подадена на 30 март 2015 г. — Испания/Комисия

(Дело T-143/15)

(2015/C 178/19)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представители: M. Sampol Pucurull и M. García-Valdecasas Dorrego, Abogados del Estado)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— Да отмени частично Решение на Комисията за изпълнение от 16 януари 2015 г., с което от финансирането на Европейския съюз се изключват определени разходи, направени от държавите членки за сметка на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и Европейския земеделски фонд за развитие на селските региони (ЕЗФРСР), в частта в която се изключват:

1. помощите, получени от Испания в полза на Comunidad de Andalucía, в общ размер на 3 586 250,48 EUR плюс 1 866 977,31 EUR (отделени от производството преки помощи) за финансовите години 2009 и 2010.

2. Разходите, направени от Кралство Испания в полза на Comunidad de Castilla y León в размер на 2 123 619,66 EUR (1 479,90 EUR + 978 849,95 EUR + 12 597,37 EUR + 1 720,85 EUR + 1 096 710,18 EUR + 32 261,41 EUR), предоставени за мярката „Неблагоприятни природни условия“ и „Екологично-селскостопански мерки“ за бюджетните години 2010 и 2011, и

— Да осъди институцията отговорник да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Според Кралство Испания обжалваното решение следва да бъде отменено на следните основания:

1. Наложеният фиксирана корекция за нетната сума от 5 453 227,79 EUR (отделени от производството преки помощи) противоречи на член 27, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията, член 31 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета, членове 3 и 52 от Регламент (ЕС) № 1306/2013, по две причини:

— Защото Комисията е изтъкувала неправилно член 27 от Регламент (ЕО) № 796/2004, доколкото фактът, че резултатите от произволната извадка за финансовите години 2008 и 2009 са били по-неблагоприятни в сравнение с резултатите от рисковата извадка означава нарушение на посочения член и следователно не представлява нарушение на правото на Съюза, водещо до изключване на финансирането на земеделските разходи в съответствие с член 31 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 и член 52 от Регламент (ЕС) № 1306/2013.